

[Søren Andersen.]

ning, der her har fundet sted, ser vi jo, at der i selve lovforslaget er tale om en lånegrænse af 90 pct., men selv om det er tilfældet og der samtidig skal maskiner og materiel til, kan man vel sige, at man alligevel ikke er i stand til at hjælpe netop det, som kan sammenfattes under begrebet underskoven. Det er vel snarere en mellemstand af håndværkere, man hjælper til billige lån.

Jeg må af de grunde, som jeg allerede fremhævede i mit første indlæg, fastholde, at disse værkstedshuse, som kan være en nyttig og gavnlig foranstaltning, kan finansieres ad de normale kanaler og af pengeinstitutterne, og at det vil være naturligt, at det sker, ikke mindst under hensyn til, at der i den seneste tid er bygget en række finansieringsinstitutter op navnlig med henblik på løsningen af sådanne opgaver.

Asger Jensen: Den højtærede minister kom ikke ind på de inkonsekvenser, der er i lovforslaget, og som jeg omtalte, nemlig at etableringen af værkstedshuse ikke havde til væsentligt formål at afhjælpe arbejdsløsheden hos langvarigt arbejdsløse, og at der udtrykkelig står i lovforslaget, at der ikke efter denne lov kan ydes støtte til erhvervelse af arealer — men at man alligevel vil yde statslån dertil. Men det kan vi måske få bedre gennemgået i udvalget mellem anden og tredje behandling.

Den højtærede minister talte om den lille mand, som skulle hjælpes i gang med en virksomhed. Som det gentagne gange har været omtalt her, har udvalget set et eksempel på, hvordan man kunne bygge værkstedshuse, nemlig ude i Valby, og vi fik dér klart den opfattelse, at den lille mand uden kapital ikke kan hjælpes i gang, for betingelserne for at komme ind i disse huse — det tror jeg også den højtærede minister vil give mig ret i — er sådanne, at den lille mand, der har en idé, men ingen kapital, ikke kan starte i disse huse, da det ville kræve en alt for stor kapitalinvestering. Dette problem løses altså ikke herigennem, og derfor vil jeg spørge den højtærede arbejdsminister, som vil oprette dette nye låneinstitut under arbejdsministeriet: er det den højtærede ministers hensigt at administrere disse lån på en anden måde end

de industrilån, der blev givet — eller det var måske Marshalllån — til værkstedsbygning ude i Valby?

Den højtærede handelsminister havde nemlig opstillet sådanne betingelser for opnåelse af statslån, at den lille mand ikke havde mulighed for at komme i betragtning. Er årsagen til, at der nu skal oprettes dette nye låneinstitut under et andet ministerium, den, at man vil give denne lettere adgang til at få lån, altså ikke stille de samme krav om sikkerhed for statens penge, som man gjorde under handelsministeriet? Det synes jeg det kunne have interesse at få klaring på.

Jeg må sige til det ærede medlem hr. J. M. Pedersen, at jeg forstod nok, at der blev givet tilslutning til lovforslaget i udvalget, men det, jeg ikke forstod, var, hvordan det ærede medlems principper med hensyn til statsfinansiering kunne passes ind i dette lovforslag. Nu siger det ærede medlem: ja men staten skal jo ikke drive de virksomheder, der her skal ydes støtte til. Må jeg spørge det ærede medlem: hvornår har det været tilfældet — når det ærede medlem tidligere har været imod statsfinansiering i det private erhvervsliv — at staten skulle drive virksomhederne? Det har jo aldrig været tilfældet tidligere, når der har været sådanne sager til behandling, så det kan ikke være begrundelsen for, at det ærede medlem nu har skiftet standpunkt. Jo, siger det ærede medlem, dette er en samfundsmæssig opgave af en sådan art, at her er vi nødt til at stå sammen. Jeg har ikke så få gange på vælgermøder hørt retsforbundets repræsentanter remse op, hvad der var fælles opgaver, og derpå, efter at de havde nævnt veje og den slags fælles samfundsopgaver, hørt dem slutte med: og så skal staten holde sine fingre fra resten. Kan også det princip fortsat passes ind i det ærede medlems synspunkter, eller vil han på næste vælgermøde give vælgerne en anden vejledning end den, de fik forud for sidste valg? De argumenter, som det ærede medlem hr. J. M. Pedersen nu brugte, er de samme, som socialdemokraterne altid har brugt, og som det ærede medlem tidligere har argumenteret imod.

J. M. Pedersen: Ja, stort set behøver jeg ikke at tage ordet over for det ærede medlem hr. Asger Jensen, for han både spurgte